

Вісник Оселі

CAMP
NEWS

Ціна: 25 пфен.

ОРГАН УПРАВИ УКРАЇНСЬКОЇ ОСЕЛІ В РЕГЕНСБУРЗІ

Ч. 11

Регенсбург, вівторок, 22. квітня 1947

PIK I

За національну солідарність

Основне, формально-правне становище скитальців, досі не тільки не вирішене, що слід би в третьому році після закінчення війни бажати, але воно навіть зовсім не з'ясоване. Також у ділянці моральної й матеріальної опіки та допомоги для скитальців — загальне становище визначно погіршилося в останніх місяцях. Воно й далі ускладнюється із постановою про ліквідацію УНРРА й фактом, що досі ще не розпочала діяльності нова організація, яка мала б перебрати всі аґенди від УНРРА.

Найбільшим, дійсним опікуном скитальців являється з волі керівних державних чинників американська армія. Вона головним чином забезпечує всі можливості мешканевих приміщень для скитальців, заготовлювання й постачання всіх матеріальних засобів, харчів, опалу, медикаментів, відтак усього устаткування для таборів, їх майстерень, шпиталів, тощо. Це дійсний, випробуваний опікун скитальців, що мільйони людей звільнив із концентраційних таборів, чи каторжних робіт, а від часу закінчення війни проводить опіку над скитальцями, несе відповідальність за їх безпеку та дає працю десяткам тисяч робітників.

І тому, коли тепер наявно ліквідується поступенно весь апарат УНРРА і адміністрація таборів здебільшого вже перейшла в руки самих скитальців, треба необхідно з'ясувати собі ті нові обставини в нашому загальному становищі. Це, з одного боку дуже хвилює усіх скитальців, а з другого перед провідною верствою, що кермує таборами й несе відповідальність за цілість господарки й рівень культурного життя, ставить нові, важливі завдання та обов'язки. Надзвичайно відрядне явище для українських скитальців, що їх табори одержали повну самоуправу та що знайшлися серед них люди, які виявили повну здібність заступити дотеперішній, великий апарат службовиків УНРРА. Вони зуміли вже перебрати на себе зовсім оцей найбільший тягар праці та відповідальності за життя й долю наших скитальців. Наша провідна верства склала з успіхом свій громадянський іспит, а українські табори ставлять за зразок zorganizованості, господарки й культурної праці.

Автім дивний, нічим не виправданий об'яв, що його з найбільшою тривогою приходиться ствердити внутрі нашої скитальчої громади, незвичайно загрозливий для нашого майбутнього. Це сіяння диявольською рукою зерна незгоди, роздору та недовіря для тих осіб, що дивляться на собі всю оцу переважливу, невдячну та як же відповідальну працю для нашого, загального добра, хоч самі перебувають на однакових для всіх правах Д. П. Кожний свідомий і тверезо думаючий український громадянин помічає це тепер наявно.

А тимчасом ці передові українські громадяни не піддалися психозі загального безділля і не зневірилися.

Вони наполегливо, часто на старости літ працювали, ввчали чужі мови, пізнавали способи й методи нових організаційних форм і умовин, щоби знову всеціло віддатися роботі для добра нашої емігрантської громади.

І це слід собі, всім нам, українським скитальцям, усіх суспільних шарів чи ідеологічних угруповань, найскоріше та ясно освідомити й бити в дзвін на тривогу, щоби не надто далеко допустити ворожу руку, що сіє незгоду, кириню й ворожнечу між нами, з метою розложити наш, досі здоровий, життєздатний, об'єднаний спільною долею еміграції, національний організм. Треба обов'язково провести велику освідомлю акцію за вдержанням нашої національної солідарності й єдності.

Від стану нашої солідарності, спаяності та вміння самим кермувати своїм таборовим життям і підпорядкуватися своєму провідові залежатиме у великій мірі, чи зможемо надалі жити своїм національним, громадянським життям, чи опинимося на далекій чужині розпорошені між чужинцями. Ті одиниці, що виступають явно чи тайно проти нашої національної солідарності, — діють зовсім певно на шкоду цілої нашої еміграції.

Тому відкиньмо все те, що нас ділить, усі дрібні непорозуміння й розбіжності поглядів у малих, часто дрібних справах і гуртуймося в одну солідарну, тісно спаяну, велику громаду, в ім'я здійснення наших великих ідеалів.

Т. Б.

РОЗПОРЯДКИ УНРРА

УНРРА, Американська Зональна Головна Квартира,
Загальний Бюлетень ч. 165. Гайдельберг, 24. II. 47.

Справа: Польський закон про зворот і відшкодування за майно і за право до майна, що їх вивласнено під час війни. — 1. Мета:

Метою цього загального бюлетену є дати відомості переміщеним особам, попереднім власникам майна, яке знаходиться в Польщі, про їхнє право вносити заяви з домаганнями звороту або відшкодування за це майно або за права до цього майна.

Зміст цього Загального Бюлетену треба подати до відома переміщеним особам польського походження, включаючи сюди й інфільтрованих осіб. Треба оповістити про це по таборах оголошеннями або при допомозі інших засобів повідомлювання.

2. Польське право реституції.

а) Декрет ч. 87 з дня 8. березня 1946 (Денник Законів ч. 13) проголошує за «покинене» майно всякого рода, яке не знаходиться в посіданні осіб, що були його правовими власниками перед війною або набули його пізніше правовим способом. Це стосується в рівній мірі до рухомого, як і нерухомого майна.

б) Особи, які втратили своє майно з причин, зв'язаних з війною, і ще не відзискали посідання того майна, можуть до дня 31. грудня 1947. вносити писемні домагання звороту до відповідного Городського Суду, на території якого це майно знаходиться.

в) Якщо попередній власник помер або є неприживний, тоді звороту покиненого майна може домагатися його рідня, до якої зачисляються також діти неправного ложа і жінка, з якою він разом жив, без огляду на те, чи був заключений законний шлюб, чи ні.

г) Городський Суд переслухає претендента, інших осіб, які зголосять свої права до майна, осіб, які в даному часі посідають це майно, і Районовий Ліквідаційний Уряд або Економічну Організацію, на якій лежить відповідальність адміністрування цим майном (гл. нижче).

д) Де більше, як одна особа, вносять претенсії до того самого майна, там стосується постанови Польського Цивільного Закону.

е) Коли ідеться про нерухоме майно, то претендентові не віддається в посідання майна, аж доки не скінчиться час умови винайму із теперішнім користувачем (державцем). Умову винайму можна розв'язати виповідженням щонайменше 6 місяців наперед і в кожному випадку перед 31. грудня 1948 р. Коли немає виповідження умови найму, то тим самим уважається, що винайм продовжено на неозначений час на дотеперішніх умовах.

е) Законний власник або його рідня (гл. «в» вгорі) управлені побирати оплати, належні з умови найму.

ж) Коли покинене майно передано, на підставі постанов декрету ч. 87 з дня 8. березня 1946, особі, яка пізніше виявиться, що вона має менше прав до того майна, як інша особа, то особа, якій передано майно, матиме тільки право адмініструвати покинутим майном і користати з нього.

з) Особа, що має більше право до покиненого майна, як інший претендент, якому передано майно, може домогатися звороту майна, якщо це признає Окружний Ліквідаційний Уряд.

и) Головний Ліквідаційний Уряд і Окружний Ліквідаційний Уряд установлені на те, щоб наглядали над адмініструванням покиненого майна. Їхнім обов'язком є головню нагляд і інвентаризація покиненого майна, утримання його до того часу, аж доки його перебере законний власник або відповідний уряд і аренда посілостей. Коли утримання майна вимагає непомірно великих коштів, то Окружний Ліквідаційний Уряд може доручити продаж того майна.

і) Продовж 10 років після закінчення війни ті особи, які претендують на рівні або більші права до нерухомого майна, як ця особа, що посідає це майно, можуть домогатися ревізії поступування й перевірки відносних прав. Продовж 5 років після закінчення війни такі самі домагання можна вносити щодо рухомого майна.

і) Відносні постанови польського закону залучуються як прилога «А» до цього Загального Бюлетену.

3. Допомога у виготовленні заяв і провадження справ претенсій.

Правні дорадники переміщених осіб (гл. Адміністративний Розпорядок ч. 215 Гол. Квартири УНРРА — Американської Зони) допоможуть евентуальним претендентам на зворот майна у веденні їхніх справ.

Павль Б. Едвардс
Зональний Директор

Регенсбург, 4. III. 1947.

УНРРА — Ереа Тім 1046, Регенсбург, II. 4. 1947.

До всіх Фільд Обсерверів і Командантів таборової поліції.

Справа: Згода поліції на імпрези.

Оцим подаю до відома, що кожна імпреза, в якій бере участь значне число людей, мусить мати писемний дозвіл, виданий Іспектором Поліції. Згаданий дозвіл мусить показати дана особа або організація, що уладжує імпрезу, поліціантові, що в тому часі стереже входу до залі, де відбуватиметься імпреза.

За Обласного Директора А. Ф. Тараска
Фільд Оперейшенс енд Секюрити Оффіс.

УНРРА — Ереа Тім 1046, Регенсбург, 16. 4. 1947.

До всіх керівників таборів.

Тримайте ДП-карти все при собі!

Подається до відома, що в останніх тижнях американська поліція задержала багато ДП поза табором і вимагала виказатися ДП-картами. В багатьох випадках ДП мали клопоти з виясненням, чому вони не мають при собі ніяких ДП документів (ідент. карт) і мусіли заплатити грошові карі.

Пропшу повідомити мешканців таборів, що вони мусять постійно мати при собі ДП ідент. карти.

м-р В. ЗАЯЦЬ
Фільд Обсервер

ЕМІГРАЦІЙНІ СПРАВИ

УНРРА — Ереа Тім 1046, Регенсбург, 16. 4. 1947.

До всіх Керівників таборів і таборових еміграційних Референтів.

Справа: Власники афідавітів до Канади.

Особи, що мають афідавіти або свояків у Канаді, повинні негайно у власному інтересі повідомити їх: нехай свояки в Канаді напишуть неодмінно на таку адресу, щоб імена власників афідавітів були поміщені на листі першенства близьких свояків у Канаді:

Ministry of Mines and Resources,
Dept. of Migration and Colonization,
Ottawa, Canada.

Якщо тільки один член родини має афідавіт, повинні свояки в Канаді подбати про афідавіти також для всіх інших членів родини.

За Обласного Директора Оле Нілсен
Ереа Репатрійшен енд Еліджібіліти Оффіцер.

До всіх керівників таборів

Дійшло до нашого відома, що різні еміграційні посередники відвідують табори переміщених осіб і реєструють особи та їхні документи. Тому повідомляю Вас, що ніюдин еміграційний посередник без нашого дозволу не має права діяти на терені табору. У випадку, коли подібні люди з'являться у Вашому таборі, щоб розпочати якунебудь акцію щодо переселення, таборова поліція зобов'язана якнайскоріше арештувати згаданих осіб. Рівночасно просимо нас повідомити про евентуальні того рода випадки.

—Оле Нілсен

Ереа Репатрійшен енд Еліджібіліти Оффіцер.

РОЗПОРЯДКИ И ІНФОРМАЦІЇ УПРАВИ ОСЕЛІ

ЗАБОРОНА ДЕРЖАТИ ПСІВ І КОТІВ

Управа Оселі постановила дня 12. 4. 1947, що з гігієнічно-санітарних оглядів та з уваги на безпеку всіх мешканців Оселі перед сказом (скажениною) — забороняється мешканцям Оселі держати псів і котів.

Це вказане тимбільше тому, що вразі захворювання псів чи котів на скаженину — наші діти й дорослі особи можуть бути наражені на покусання, а тим самим на небезпеку життя. Ми не знаємо, чи повоєнне серум до щеплення настільки добре, щоб воно могло врятувати людське життя. Особи, що не підчиняться цій забороні, будуть притягнені до строгої відповідальности.

Управа Оселі.

ВІД ВІДДІЛУ СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ:

1) **Направа взуття.** Шевська майстерня одержала де-що матеріялу для направи взуття. Посвідки для направи видає Відділ Суспільної Опіки в **понеділки та п'ятниці** до полудня, себто в ті дні, в яких майстерні приймають взуття до направи.

Одночасно вияснюється, що майстерням не вільно видавати ніякого матеріялу людям на руки, бо це минається з метою, для якої існують на Оселі майстерні. Хто потребує направи взуття, повинен принести до майстерні черевики, де на місці провірять, яка кількість матеріялу потрібна для направи, і її мусять зробити робітники майстерні.

2) **Коци — ковдри.** Останній, ще зимовий приділ коців, уже зовсім вичерпався. Розпоряджаємо ще тільки невеликою кількістю ненових ковдер.

Для немовлят приобіцяла УНРРА подбати по окремі виправки та флянелеві коци. Відповідні списки дітей для тої цілі вже переслано, і як тільки буде приділ, повідомимо всіх окремо.

3) **Часописи й книжки для хворих.** Наші хворі по всіх лічницях відчувають дуже недостачу часописів, журналів і книжок. Відділ Суспільної Опіки не має відповідних фондів на закупню часописів і книжок. Тому звертаємося до громадян Оселі збирати прочитані часописи, журнали й книжки та складати їх у Відділі Суспільної Опіки. Кожний дар приймуть хворі з великою вдячністю.

Увага! Приймаємо сторони тільки від год. 10—12. Просимо після обіду дати нам змогу виконувати всю бюрову роботу.

ПОДЯКА

Відділ Суспільної Опіки складає щиро-сердечну подяку Видавничій Спільці «Українське Слово» за щедрий дар у книжках і часописах, що призначені для хворих у шпиталях.

ЧИ ВИ МАЄТЕ ВИКАЗКУ ГОЛОВНОЇ ПЕРЕСЕЛЕНЧОЇ
УПРАВИ?

ПРИДІЛ Ч. 74.

за час від 21. квітня до 27. квітня 1947.

(норми на одну особу)

Назва товару	П	Н	Ж	Д	Ю	0
Мука біла	1390	340	180	200	850	
Макарони	—	—	—	—	—	
Вівсяні платки	700	280	700	350	350	
Крупа для дітей	—	—	—	—	—	
Риба	80	70	80	30	70	
Молоко порошок.	140	140	—	—	350	
Сир звичайний	—	—	130	60	—	
Товщ (масло)	245	140	280	105	175	
Сир твердий	100	65	135	—	135	
Цукор	50	50	85	85	70	
Сіль	110	110	110	110	110	
Шоколада (унц.)	—	—	4	4	4	
Сік	200	—	520	700	520	
Яйця (порошок)	35	35	70	70	70	
Кава	120	70	70	—	50	
Картопля	5000	4000	3000	3000	4000	
М'ясо	350	300	350	120	300	
Ковбаса	55	45	60	20	50	
Молоко повне	—	—	3.5 л.	5.25 л.	—	
Родзинки	140	140	140	140	140	
Зупа	50	50	50	50	50	
цукорки	50	50	85	85	70	
вітаміни	3	3	5	4	4	
Молоко конд.	—	—	1 п.	—	—	

Діти до 1 року дістають крім цього по 250 гр. цукру на особу з магазину. Харчовий Відділ.

ТРУДНОЩІ В ПРАЦІ СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ

Одне з найскладніших питань у діяльності таборових управ, різко помітне в усіх таборах, це робота суспільної опіки. І наша оселя, що являється одним з більших українських осередків, добре зорганізованих, не є також у тому питанні винятком, хоч відділ суспільної опіки в нас один із найсправніших.

Основним джерелом усіх недомагань — це загальне явище зовсім неоправданого звуження завдань суспільної опіки, що майже в усіх таборах спірається виключно на розподіл дарованого одягу чи взуття. А для нікого це вже тепер не є тайною, що постачання для таборів від УНРРА в останніх місяцях є крайнє незадовільні, як під оглядом кількості так і якості приділюваних речей. Переважна більшість усіх речей — це старі запаси демобілізованої армії, чи військової добичі з німецьких військових магазинів, а також старі речі, що їх збирали серед населення Америки на допомогу для ДП. Раніше около 50%, а тепер переважна частина приділу, це зовсім старі речі, зовсім зужиті, а то й так знищені, що вже не надаються до вдягнення. Не можна й тут поминути безвартних речей, як цілковито виношених снігівців, що й до того приходять уже на весну, або масового приділу білих рукавиць, які не надаються до ношення чи перерібки, вкінці приділ вже зовсім маловартного дерев'яного взуття, тощо.

Виявляється тепер дуже помітна різниця у наставленні, яке мала УНРРА до переміщених осіб раніше, а яке воно є зараз, коли діяльність УНРРА переходить у ліквідаційну стадію. І коли раніше кожна особа, що користувалася опікою УНРРА, була забезпечена основною кількістю одягу, взуття і т. д., то тепер уже лише зі залишків дається у розпорядження суспільної опіки незвичайно скупі приділи, що з них відповідальні робітники вміру визнання необхідності не можуть забезпечити навіть теоретичної норми 10% населення таборів.

Ця основна різниця є така важна, що її треба зрозуміти і здати собі тверезо справу з її наслідків. Вже від початку 1947 р. УНРРА є в поступовій ліквідації і з того приводу змінилася зовсім засада приділів речей. Коли ще недавно кожний ДП мав право сказати, що йому належить одяг чи взуття в такій самій рівній мірі, як досі одержуємо харчеві приділи, тепер при зовсім невистарчаючому, марному постачанні — це зовсім змінилося.

Автім одночасно розподіл тих речей стався найбільшою трудностю, що її буде можна розв'язати тільки тоді, коли вже зовсім закінчатся оті даровані приділи. Мало в тому помагають зміни методів розподілу, що їх старається відділ суспільної опіки примінювати, спіраючись на більшому, або меншому громадському гурті. Непорозуміння, нарікання і навіть інциденти з того приводу є загально прийняті.

При тому треба отверто ствердити незвичайне, загальне зматеріалізування мешканців, що під кутом раніше незнаного, вузько особистого інтересу просто до закланности простягають руку за кожною дарованою ганчіркою, часто забуваючи при тому про всяку приличність чи хоч би людяність. Прикрє воно, але дійсне, наявне у всіх еміграційних кругах, що таким чином розгублюють своє обличчя, стаються пасивними споживачами дарованого хліба, аж вкінці перестають бути чинником у процесі формування тих ідей, якими дорожить і живе ціла національна спільнота.

В таких обставинах повсякденною просто справою сталося голословне посуджування всіх громадських представників про зловживання, на що перестали у нас звертати увагу й реагувати навіть поважніші, свідомі громадяни. Таким чином несвідомо впоюється загально переконання, що, мовляв, усі наші громадянські робітники — це люди, що лише надуживають своїх становищ, щоби лише наживатися людською кривдою. Чи це нормальний об'яв, чи засвідчує воно про зрілість нашого громадянства якраз на еміграції — зайве хіба вивислювати. Бо хто тільки думає, зрозуміє, що весь адміністративний апарат таборів працює за інструкціями УНРРА та з цілою своєю діяльністю дуже точно мусить звітувати й за неї є відповідальний перед усіми контрольними органами табору, а передусім перед чинниками УНРРА, з якої уповноваження працює ціла самоуправа таборів.

Зовсім незрозумілим являється факт, що не зважаючи на злобні й тенденційні поголоски про згодні зловживання при розподілах одягу, — досі ніхто, що вважає себе пошкодованим, не подав конкретних випадків зловживання до відома провірних органів чи таборового суду. А чейже суд являється беззастережно найвищим та безстороннім органом виміру справедливості і є визнаний американським військовим правлінням.

Вкінці вияснити треба всім, що за виразними інструкціями УНРРА на першому місці при розподілі узгляднюється працюючі групи, з яких особливу увагу дається тим особам, що працюють у загальній адміністрації і заступили офіцерів УНРРА, яких здемобілізовано, а їх діловодства передано в руки найдібніших зпоміж ДП. Це зрозуміле, що керівні чинники дбають про робітників свого адміністративного апарату, щоби вони репрезентуючи цілу установу назовні, були до деякої міри одностайно вдягнені. І тому з тих кільканадцять одягів, що їх отримуємо на табор, у рівній мірі не може бути забезпечений кожний мешканець, так, як не кожний у рівній мірі бере участь у роботі для табору та у відповідальності за неї. Це треба представити отверто й свідомо з зазначенням, що вільних місць праці в загальній адміністрації незвичайно багато і загально бракує людей, що були б здібні обняти різні становища і таким чином забезпечити собі окрему опіку.

ЕМІГРАЦІЙНІ СПРАВИ

В міру поживалення та зацікавлення переселенчими справами появляються частіше всякі еміграційні бюро та посередники, щоби під різними видами інформації чи допомоги жирувати на несвідомості.

Ось перед нами дві відкриті карточки, адресовані до поодиноких людей від т. зв. «Міжнародного Інформ.-подорожничого бюро». Одна з Франкфурту н. М., друга з Гамбурга. В цих картках закликається людей подавати ближчі дані про себе і рідню за границею, головню за морем та обіцяють допомогу при переселенні. За запис до їхньої картотеки побирається початкова такса 10 нм; побажаним є прислати їм коверту (з огляду на брак) паперу і особисто явитися в їхньому бюрі.

Поминаючи те, що подані інформації можуть попасти туди, куди не слід, згадані бюро під шумною назвою «ІНТРА» поза звичайним добрим «гешепфом» нічого не зможуть допомогти при переселенні, бо на це вони не мають ані можливості, ані ніякого уповноваження від якогонебудь уряду.

Тому перестерігаємо мешканців нашого табору і інших перед згаданими або подібними бюроми. За всякими інформаціями слід усім звертатися до Таборової Переселенчої Управи (будинок Управи, I вхід, II поверх, кімната 15).

Городовина — джерело вітамінів

Вітаміни — це складні речовини, що нормують правильність перемін матерії в нашому організмі. Часто порівнюється діяння вітамінів до каталізаторів, що їх наявність прискішує хемічні реакції.

Недостача вітамінів у людському організмі спричинює різні хвороби. Вчені відкрили цілу низку вітамінів у нашій щоденній їжі, та назвали їх буквами: А, В, Ц, Д і т. д. Брак вітаміни А спричинює деякі хвороби очей, ненормальний зріст, і малу відпорність на хвороби. Вітамінів В відрізняємо аж 6 відмін. Брак цих вітамінів спричинює цілу низку хвороб, як: бері-бері, пеллягра, і т. д. Скорбут повстає ізза браку вітаміни Ц. Недостача вітаміни Д спричинює англійську хворобу.

Не кожна їжа має всі вітаміни та однакову їх кількість. В одній їжі є вітаміни А, в іншій В, або різні вітаміни: А, В, Ц, Е і т. д. Чим більше вітамінів у нашій поживі та чим більша їх кількість, тим більшу вартість має ця пожива. Та це не означає, що можна жити тільки самими вітамінами. Живий організм потребує незначну кількість вітамінів, але зате багато поживи для витворення тепла. Часом буває так, що їжа має в собі багато калорій, а не має вітамінів, і навпаки. Наприклад цукор має в собі багато калорій, але не має вітамінів. Якщо людина довгий час їстиме сам цукор, без овочів і городовини, тоді людський організм вичерпає всі свої запаси вітамінів і зчасом зачне людина занедужувати на різні хвороби. Найбільше вітамінів має в собі городовина та сародовина. Тому ми повинні їсти багато городовини й овочів, засіваючи (засаджуючи) наші городи найбільш вітаміновими рослинами.

Для перегляду подаю список харчів, багатих у вітаміни. Маємо 5 головних вітамінів: А, В, Ц, Д і Е. Для орієнтації, які та яка кількість вітамінів є в поодиноких харчевих продуктах, городовинах і овочах, подаю умовні знаки: 1 означає дуже мало вітамінів, 2 — незначну кількість, 3 — середню кількість, 4 — дуже багато вітамінів. Брак вітамінів означається як 0.

І так: повне молоко має вітаміни А 4, В 3, Ц і Д 1, Е 3. — Сир з повного молока: А 3, В, Ц і Д 1, Е 3. **Яйця:** А 4, В 3, Ц 0, Д 4, Е 3. — Товсте волове м'ясо (свіже): А 3, В і Ц 1, Д 0, Е 3. — **Масло:** А 4, В, Д, Е 1, Ц 0. **Пшенична й житня мука:** Е 1, А, В, Ц і Д 0. — Білий хліб не має вітамінів. — **Чорний хліб:** А і Е 1, В 3, Ц і Д 0. — **Бульба:** А 1, В 3, Ц 4, Д і Е 0. — **Шпінат:** А, В і Ц 4, Д 0, Е 1. — **Салата:** А і Ц 4, В і Е 1, Д 0. — **Яблука і грушки:** В і Е 1, Ц 3, А і Д 0. — **Помідори:** А 3, В і Ц 4, Е 1, Д 0. — **Морква:** А 4, В і Е 1, Ц 3, Д 0.

Отже шпінат, салата, помідори та морква є дуже багаті у різні вітаміни. Тому треба наші городи передусім засіяти, згл. засадити, тією городовиною.

Про іншу, багату у вітаміни городовину, як цибуля, чісник, капуста й буряки не згадую, бо ці городовини відомі всім і їх уживають у нас майже щоденно як приправу або як їжу.

З уваги на те, що ми дістаємо харчі часто в консервах, в яких вітаміни можуть бути знищені, треба нам забезпечити наш організм вітамінами з наших городів. Тому використаємо наші городці, засіваючи чи засаджуючи їх городовиною, багатою у вітаміни. А.

СПОРТ

Другого дня свят, 14. ц. м., розіграла «Січ» низку змагань з місцевою польською Вартівничою Компанією 4026: **Відбиванка:** 15 : 6, 15 : 3; **Кошівка:** 68 ; 29; **Копаний м'яч:** 2 : 0 — у свою користь.

Третього дня свят, 15. ц. м. гостувала «Січ» у Роттенбурзі в місцевого «Тризуба». Виследи змагань: **Відбиванка:** 15 : 6, 15 : 2 для УСТ «Січ». — **Столова ситківка:** 10 : 0 для УСТ «Січ». Система гри: 3-ох на 3-ох, кожний з кожним + 1 подвійна гра. «Січ»: Припхан О., Припхан Б., Зарицький.

Копаний м'яч: 3 : 0 для «Тризуба». — На маргінесі цих змагань треба зазначити, що як на товариські змагання — гра зі сторони господарів була дещо за гостра, бо аж трьох контузіонованих змагунів зі «Січі» мусіло опустити грище; з них один уже в десятій хвилині гри.

20. 4. 47. — **копаний м'яч.** УСТ «Січ» — «Буй-Тур» (Форхгайм) 13 : 0. Змагання за мистецтво, регенсбургської області. Легка перемога УСТ «Січ» у Регенсбурзі. Ворота добули: Маркевич 8, Дорош 4, Припхан 1. Суддя д-р Комаринський дуже добрий.

В днях 19. і 20. IV. змагуни УСТ «Січ»: Припхан О., Припхан Б. та Зарицький взяли участь у німецькому турнірі столової ситківки за мистецтво Регенсбурга. В подвійних грах Припхан О. та Припхан Б. зайняли перше місце. **Б. Припхан** спортовий референт Оселі.

МАЛИЙ ФЕЙЛЕТОН

Повеликодні рефлексії

Все, що має початок — не може бути без кінця.

Приклади — на кожному кроці: в природі, в родині (вийняток: сварка без кінця), в політиці (вийняток: партії без початку, без середини й без кінця), в таборі (комісії без кінця).

Та вийнятки потверджують правило. І тому з правила приходиться у свій час Великдень і теж у свій час відходити, залишаючи по собі жмут помічень і рефлексій.

Ясно, що скільки душ — стільки рефлексій.

Поза всіми шляхетними, поривчастими, многонадійно-мелянхолійно-серцеципательно — настроєвими рефлексіями мені осталося ще дві чисто фізично-конкретного характеру, які теж, правду кажучи, мають усі елементи попередніх.

Це — війна й наука.

Хоча вибухи і стріли в сам день Великдня були тільки консервно-карбітові, то в ухах шуміло, як у часі найбільшого нальоту. В руках наших найменших стрільців карбіт, у трохи більших — корки від пляшок, а десь вечір — ще більші почали вживати «нову зброю», а це — язика. Стріляли й мололи ним до ранку, до понеділка, та ще й обливаного. Але тут уже прийшла до голосу наука.

Є собі така рідина, що має хемічний знак Н, О. Коли до неї додати ячмінного спаленого пилу — вона називається кавою, а коли самого ячменю, буряка і дріжджей — назвуть самогоном. Коли її отріти до 100 відс. і покласти в неї курку — тоді вона стане юшкою (у нас тепер, зрештою, це вийшло з уживання. Перестаріле). В чистому стані цієї рідини вживають до обливання.

Обливають усі всіх і все та всюди.

Кавою обливають діти свої штанята й за те дістають в нагороду від батьків «пляцка».

Самогоном заливають батьки хробака, що десь там у шлунку вертить, вертить...

Воду в чистому й холодному стані поливають головам людям, що під впливом напливу до їхнього мозку різних подій, перестають бачити світ об'єктивно, а вносять у нього свої власні поправки. Їх єпіри люди називають варятами, хоч вони зовсім протилежної думки. Хто має слухність — проблема вічно нерозв'язана.

Після таких «наукових» розважань — вертаймо до речі! Отже, за нами Великдень, за нами й обливання.

Зате — ще перед нами: підливання розсади, переливання пустого в порожнє, заливання один одному сала за шкуру та доливання оливи до чужого вогню.

Та це ще не безнадійне, бо вода має непримиреного ворога. Це — сонце. Вони воюють від віків. (Знову, бачите, — війна). І навіть у Великодній понеділок, коли, здавалось, тріумфувала вода, то сонце гріло, сміялось, сушило і розбивало, розкладало систематично та «по плану» свого ворога на Н, та О.

Виходить — сонце ніколи не помириться з водою і навіть на Великдень не засяде з нею до спільного, круглого, координаційного столика.

Бо воно — сонце, воно — переможець!

Яро-Бор.

ОГОЛОШЕННЯ

Управа лічниці для нервово хворих просить вірних нашої парохії не входити на подвір'я перед церквою Картузів, де відправляються українські католицькі Богослуження доки не вийдуть з церкви та з подвір'я всі хворі до своїх приміщень.

Тому проситься всіх Вірних придержуватися годин, у яких відправляються українські католицькі Богослуження:

Неділя й свята: год. 7.10, 9.30 і 12 читані Служби Божі, год. 10.30 — співана Служба Божа, год. 17 — Вечірня.

Будні дні: год. 7.10, 7.30, 8, 8.30 — читані Служби Божі. В суботи й дні перед святами — Вечірня в год. 17.

Душпастирство українців католиків
Регенсбург

Власники афідавітів до Злучених Держав Північної Америки та Канади, хочете виїхати за море, вступаєте в члени Переселенного Фонду. Річна вкладка для самітних 5 н. м., для родин 10 н. м.